

Brev fra Bo Lindahl i Afghanistan

Udsigten over green zone, fra Armadillo.

Her lige en lille opdatering fra Helman provinsen i Afghanistan.

Jeg har i skrivende stund 12 dage tilbage af første periode, vi har det sådan at på 6 måneders udsendelser kommer vi hjem på det vi kalder leave, en ca. 3 ugers ferie i Danmark.

Et tiltrængt afbræk fra hverdagen hernede i varmen.

Efter den lille ferie hjemme har jeg så omkring 3 måneder tilbage når jeg vender tilbage til Afghanistan.

Den forgangne tid har været præget af ramadanen, som er en hel måned hvor de ret troende muslimer ikke må spise fra solopgang til solnedgang. Det sætter naturligvis sit præg på dagligdagen hernede. Når de ikke spiser falder aktivitetsniveauet ganske naturligt. Så her har været forholdsvis roligt et stykke tid.

Nu er ramadanen overstået og de er godt i gang med at bjærge høsten. Høsten går som planlagt så inden længe vil green zonen være noget mere gold, et helt andet skue som på billedet ovenfor.

Vi har i min sektion fortsat rigtig travlt, her er masser af klargøring op til vinter.

Selvom vi er i en ørken så kommer her regn og enkelte år har der sågar faldet lidt sne.

Temperaturen hernede er et afsnit for sig selv, vi kan mærke det begynder at blive køligt når solen går ned, så vi er begyndt at finde de tykke trøjer frem, midt på dagen ligger vi stadig omkring de 45 grader, så det er voldsomme temperatur forskelle vi oplever.

Sammen med de kolde nætter er vi begyndt at have varme på i vores telte, dette medfører også problemer, af for nogen ikke behagelig karakter, hernede har vi nemlig kryb af ikke særlig spændende karakter, alt fra slanger, store edderkopper til skorpioner. Ikke lige det vi normalt forbinder med KÆLEDYR. Men det er dyr vi skal forholde os til, vi gør alt hvad vi kan for at undgå dem, men krybene har en anden holdning, der er jo noget over et par varme støvler eller en dejlig lun dyne at kravle under, så i tankegang er de ikke meget anderledes end vi mennesker.

Et eksemplar af ørkenscorpion, den findes også i en sort model, dog meget giftigere.

Heldigvis er her også dyr af mere fredelig karakter. Afghanistan har mange nomader som rejser rundt i ørkenen, hernede foregår det med dromedarer. Indimellem møder vi nomader der har op til 50 af de for os spøjse dyr, de bor i telte midt i ørkenen, og må indrømme det kan til tider være svært at finde ud af hvad de egentlig laver. Men jeg arbejder på at finde ud af hvad deres mission er her i livet.

Kulturen her er meget forskellig fra den vi kender, det afghanske folk bærer aldrig præg af at have travlt. Hvad de ikke når i dag, når de sikkert heller ikke i morgen.

En god filosofi som jeg tror der ryger med til Danmark.

Den afghanske befolkning er utroligt gæstfrie de deler gerne det de har, og det er ikke meget.

De sender hellere deres børn sulte i seng, frem for at gæster skal undvære. Lige modsat os danskere vi er komplet egoistiske i forhold til.

Afghanistan er et fattigt land meget få har strøm og de almindelige betingelser for et sundt liv er minimale, gennemsnits levealderen er kun 45 år, og de har en høj børnedødelighed.

Det er naturligvis noget vi arbejder på at gøre bedre, men det er et stort arbejde og økonomisk kræver det voldsomt meget.

Men i forhold til antal indbyggere i Danmark, så er vi fuldt ud på højde med de store lande såsom USA når det kommer til at støtte økonomisk, så jer der sidder hjemme er også med til at gøre en forskel.

Nomade ved highway 1, der er lige en lille smule grønt at spise.

Ellers går det generelt godt her ved den danske bataljon, vi er kommet rigtig godt i gang. Der bliver kørt mange patruljer og vi har skabt en god kontakt til lokalbefolkningen.

Der er sat gang i mange projekter for at give de lokale en bedre hverdag, så også de ser relativt positivt på vores tilstedeværelse.

Vi ser med spænding frem mod den næste måned, da taleban, (det må vi så ikke kalde dem mere, nu hedder de enemy of freedom) forventet vil forsøge at vinde noget terræn tilbage inden vinter, men på det punkt er vi 100 % klar til at stoppe dem. Vi har heldigvis udrustningen og grejet til at kæmpe i al slags vejr og i mørke, så på det punkt er vi dem temmelig overlegne.

Når vinteren sætter ind forventer vi at de bliver forholdsvis passive da her bliver temmelig koldt, ikke mindst oppe i bjergene hvor de har deres træningsfaciliteter. Så vi håber på en rolig vinter.

Det var lidt nyt fra Helman provinsen, håber fortsat at i alle har det godt i hjemme i Oksenvad og omegn. Vi ses måske snart.